

Muhterem Amca

– dursun-yesil · 27 Ekim 2010

Kendi beceriksiz, seni azarlar.
Üzülüp ağlama muhterem amca.
Ceket düğmesizse fena kızarlar.
Ezilir ağlama, muhterem amca. Çimenler ezilir, tepişir atlar.
Fatura yazılır, borçludur altlar.
Denizde gezilir, binilir yatlar.
Büzülüp ağlama, muhterem amca. Doğru orantılı boyuyla çapı!
Ölçülür, biçilir kapalı kapı.
En küçüğe düşer armudun sapı.
Kalbini dağlama, muhterem amca. Başkasına kızıp, hırsı alırlar.
Sen yalnız olunca hepsi gelirler.
Suçlu kendileri, suçsuz olurlar.
Dilini bağlama, muhterem amca. Müfettişle balık kılçıksız yenir.
Sonuçta suç yoktur, iftira denir.
Belgeler değişir, zanlı fişlenir.
Gönlünü eğleme, muhterem amca. Böyle dönüyor, şu dünyanın çarkı.
Nerdeyse kayboldu, asil Türk ırkı.
Şimdi görüyorsun kültürde farkı.
Bize kin bağlama muhterem amca. Herkes çok dürüst, bir ben sahtekârım(!)
Mizanda çıkacak zararım, kârım.
Dursunî şükürsüz, çok ahu zarım.
Üst üste bağlama, muhterem amca.

Dursun Yeşil –2008